

колко хлѣбъ може да изяде единъ ученикъ на день? Половинъ килограмъ хлѣбъ достатъчно ли е?

Сега ние зачекваме единъ отъ сжщественитѣ въпроси—въпросътъ за доволството. Човѣкъ още отъ младини трѣбва да учи закона на доволството. Ученикътъ всѣкога трѣбва да има най-хубавъ хлѣбъ, но каквото количество и да има, всѣкога трѣбва да е доволенъ. Той нѣма право да изказва недоволство отъ количеството на храната си, защото всѣки день носи своето благо. Днесъ може да има скромна храна и въ малко количество, утрѣ ще бжде по-богата и повече. Но каквото има днесъ, ученикътъ трѣбва да бжде напълно доволенъ, не трѣбва да иска повече. Колкото и малко хлѣбъ да има, той трѣбва да го погледне, да му се усмихне, да го помилва и да каже: благодаря и за това, двама заедно ще учимъ. Тогава и хлѣбътъ ще му се усмихне и ще каже: съ тебе заедно лесно ще научимъ урока. (Ние още не сме говорили на хлѣба). Ще дойде день, когато ще говорите на хлѣба. Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ“. Значи, ще дойде день, когато ще говорите съ този живъ хлѣбъ. Каква промѣна ще стане съ васъ, ако вие имате живия хлѣбъ?

Ще ви обясня това съ единъ примѣръ. Прѣдставете си, че вие сте единъ господарь,